

Dzīvesveida un blakusslimību salīdzinājums rozācījas klīniskajiem apakštipiem

Aleksejs Zavorins¹, Jūlija Voicehovska¹, Jānis Ķīsis²

Rīgas Stradiņa universitāte, Latvija

¹ Iekšējīgo slimību katedra

² Infektoloģijas un dermatoloģijas katedra

Ievads. Rozācija ir hroniska, iekaisīga ādas slimība, kas izpaužas ar pastāvīgu un pārejošu sejas ādas apsārtumu, papulopustuloziem izsitumiem un telangiektāzijām. Retāk novēro arī deguna fimatozas pārmaiņas un acu simptomātiku. Atkarībā no dominējošās simptomātikas rozācijai izšķir četrus klīniskos apakštipus, tostarp papulopustulozo (PP) un eritematotelangiektātisko (ET) (Wilkin, 2004). Valda uzskats, ka rozācija ir sistēmiska slimība un tās izpausmes nav novērojamas tikai uz ādas. Pēdējos gados publicēta pretrunīga informācija par rozācījas saistību ar sirds un asinsvadu slimībām (SAS) (Hua, 2015; Egeberg, 2016), taču šajos pētījumos pacienti netika iedalīti atkarībā no rozācījas klīniskajiem apakštipiem, kas var būt šo pretrunu pamatā.

Darba mērķis, materiāls un metodes. Darba mērķis ir salīdzināt blakusslimību biežumu un dzīvesveidu pacientiem ar ET un PP rozācījas apakštipu. Pētījumam saņemta RSU Ētikas komitejas atļauja. Pētījumā tika iekļauti 25 pacienti ar ET un 19 pacienti ar PP rozāciju. Veikta strukturēta pacientu aptauja, kurā noskaidroti rozācījas palaidējfaktori, smēķēšanas statuss, alkohola lietošanas un fiziskās aktivitātes paradumi, blakusslimības, SAS ģimenes anamnēzē, kā arī slimības ietekme uz dzīves kvalitāti. Pacientu grupas tika salīdzinātas, izmantojot hī kvadrāta testu. Rezultāti ar p vērtību zem 0,005 tika uzskatīti par statistiski nozīmīgiem.

Rezultāti. Netika novērotas statistiski nozīmīgas atšķirības ET un PP grupu paradumos un blakusslimību sastopamībā. Pacientiem ar PP rozāciju novērota tendence uz pārlieku alkohola patēriņu (52 % vs. 24 %, $p = 0,065$), tomēr šī atšķirība nebija statistiski nozīmīga.

Secinājumi. Ir lietderīgi turpināt alkohola patēriņa un tā saistības ar rozācījas apakštipiem novērtēšanu.